

МІЖНАРОДНИЙ ЕКОНОМІКО-ГУМАНІТАРНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ АКАДЕМІКА
СТЕПАНА ДЕМ'ЯНЧУКА

ЮРИДИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

МАТЕРІАЛИ

міжнародної науково-практичної конференції

**«АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ
ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ ТА ПРАКТИКИ
В ХХІ СТОЛІТТІ»**

16–17 жовтня 2020 року

Частина II

Видавничий дім
«Гельветика»
2020

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова організаційного комітету:
Дем'янчук В.А. – доктор юридичних наук, доцент, перший проректор Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука.

Заступник голови організаційного комітету:
Боровик А.В. – кандидат юридичних наук, доцент, декан юридичного факультету Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука.

Члени організаційного комітету:
Крупнова Л.В. – доктор юридичних наук, доцент, заслужений юрист України, професор кафедри кримінального права та правосуддя Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;
Мельник О.М. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри теорії та історії держави і права та філософії Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;
Микулець В.Ю. – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри цивільно-правових дисциплін Міжнародного економіко-гуманітарного університету імені академіка Степана Дем'янчука;
Колб О.Г. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри політології, державної безпеки і управління Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки;
Марисюк К.Б. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права та процесу Національного університету «Львівська політехніка»;

Копотун І.М. – доктор юридичних наук, професор, заслужений юрист України, проректор Akademie HUSPOL (Чехія);

Рубіс О.С. – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального процесу установи освіти «Академія внутрішніх справ Республіки Білорусь» (Білорусь);

Орловська О.І. – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри теорії і історії держави і права Білоруського державного університету (Білорусь).

Актуальні проблеми юридичної науки та практики в XXI столітті:
А 43 матеріали міжнародної науково-практичної конференції (м. Рівне, 16–17 жовтня 2020 року). Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука. – Рівне : Видавничий дім «Гельветика», 2020. Ч. 2. – 212 с.

ISBN 978-966-992-259-5

ISBN 978-966-992-259-5

© Міжнародний економіко-гуманітарний університет імені академіка Степана Дем'янчука, 2020

УДК 34«20»(063)

СЕКЦІЯ 10. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ
ФІНАНСОВЕ ПРАВО
Знижена ставка податку на доходи фізичних осіб
законодавчі ініціативи
Атаманчук Н. І. ...

Адміністративно-правові проблеми
Бліхар М. М. ...

Основні реформативні заходи, що мають безпосередній вплив на функціональність держави
Буравльов С. І. ...

Проблеми захисту прав громадян
Демьохін В. А. ...

Адміністративно-правові проблеми протидії COVID-19
Діордіца І. В. ...

Сутність та значення функцій держави
Дмитренко С. С. ...

Протидія фіктивним операціям: досвід Німеччини
Єфіменко Л. Л. ...

Щодо невідповідності адміністративного процесу
Зотов Д. О., М. ...

Гарантії та стимули реформування держави
Козинець А. А. ...

Економічний розвиток держави
Косиця О. О. ...

Про ознаки правової держави
Криницький В. В. ...

Особливості правової держави як об'єкта адміністративного права
Куркова К. ...

Щодо необхідності змін окремих положень КВК України Белкіна Д. С.	94
Щодо основних документів, які регулюють питання міжнародного співробітництва у сфері корупційних кримінальних правопорушень Боровик А. В.	97
Щодо профілактики вчинення кримінальних правопорушень в місцях виконання покарань Головач А. В.	99
Ювенальна юстиція як запорука розвитку ювенальної кримінології Голубош Г. В., Голубош В. В.	102
Щодо детермінант, що сприяють вчиненню кримінальних правопорушень Дем'янчук В. А.	104
Складання психологічного портрету потерпілого, який відбуває покарання, при розслідуванні фактів нанесення йому тілесних ушкоджень Дерев'янко Н. З.	107
Щодо місця профілактики відвернення у запобіганні корупційним кримінальним правопорушенням Джамадзе Т. Г., Білецький А. В.	110
Окремі проблемні питання, пов'язані із невиконанням рішення суду в рамках кримінального провадження Гльїна О. В., Пучко А. В.	112
До питання про триваючі кримінальні правопорушення та момент їх закінчення Канцір В. С.	116
Проблемні питання визначення окремих понять у законодавстві України Катеринчук К. В.	118
Система покарань підлягає ревізії Кернякевич-Танасійчук Ю. В.	121
Способи получения информации в уголовно-исполнительных учреждениях Копотун И. Н.	123
Система кримінально-правової протидії кримінальним правопорушенням проти волі, честі та гідності особи Кравченко В. В., Охман О. В.	127
Кримінально-правове значення обмеженої осудності: деякі аспекти Марисюк К. Б.	131
І. О. Малиновський про зародження кримінально-виконавчого права Матвійчук М. А.	134
Проблемні питання віднесення окремих кримінальних правопорушень до нетяжких злочинів Михайліченко Т. О., Рак С. В.	138

Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку № 670 від 27.09.2018 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1371-18/ed20180927#n26>.

8. Про банки і банківську діяльність: Закон України // Відомості Верховної Ради України. 2001. № 5-6. Ст. 30. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14/ed20131011/find?text=%C4%B3%EB%EE%E2%E0+%F0%E5%EF%F3%F2%E0%F6%B3%FF#Text>

9. Про затвердження Положення про виведення неплатоспроможного банку з ринку: рішення Виконавчої дирекції фонду гарантування вкладів фізичних осіб 05.07.2012 р. № 2. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1581-12/ed20160521#n1297>

СИСТЕМА ПОКАРАНЬ ПІДЛЯГАЄ РЕВІЗІЇ

Кернякевич-Танасійчук Ю. В.

доктор юридичних наук, доцент,

завідувач кафедри судочинства навчально-наукового

Юридичного інституту

ДВНЗ «Прикарпатський національний університет

імені Василя Стефаника»

м. Івано-Франківськ, Україна

Закріплена у Кримінальному кодексі України (далі – КК України) розгалужена система покарань, яка складається з 12 видів покарань очевидно пережила себе і підлягає оптимізації, виходячи з принципу законності застосування окремих видів покарань та ефективності їх виконання.

Проаналізуємо окремі з них. До прикладу, спочатку *арешт* як вид покарання передбачав застосування короткострокового інтенсивного карально-виправного впливу на засудженого в арештному домі з жорсткими режимними обмеженнями. Однак за 19 років чинності КК України так і не було побудовано жодного арештного дому. Відбування цього виду покарання здійснюється або у камері слідчого ізолятора або у спеціальній дільниці виправної колонії, що є незаконно. Відповідно до ч. 2 ст. 51 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК України) на засуджених до арешту поширюються права, обов'язки, заборони і обмеження, встановлені кримінально-виконавчим законодавством для осіб, які відбувають покарання у виді позбавлення волі. З огляду на це арешт за своїми нинішніми ознаками є різновидом позбавлення волі.

Аналогічно, виходячи з положень ст.ст. 61 та 63 КК України обмеження волі та позбавлення волі практично не відрізняються за умовами їх відбування, оскільки на практиці ізоляція присутня не лише при відбуванні покарання у виді позбавлення волі у виправній колонії, але й при відбуванні покарання у виді обмеження волі у виправному центрі, що обумовлено у тому числі тим фактом, що сучасні виправні центри первинно створювалися як структурні підрозділи виправних колоній.

Вилученню з системи покарань разом з арештом та обмеженням волі підлягає також такий вид покарання як тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців. Сьогодні в Україні функціонує один-єдиний дисциплінарний батальйон. Суб'єктом виконання цього покарання виступає Міністерство оборони України, що суперечить його правовій природі та функціональному призначенню, оскільки реалізація кримінально-виконавчої політики не належить до його компетенції. Видається достатнім створення у виправних колоніях окремих дільниць для відбування покарання у виді позбавлення волі військовослужбовцями.

Викликає сумнів також доцільність збереження в системі покарань виправних робіт. Теза про те, що за допомогою праці можна виправити засудженого не відповідає сучасним реаліям суспільного життя. Тому виправні роботи за своєю суттю перетворюються у майнове покарання у вигляді штрафу в розстрочку.

Крім того, як справедливо зазначає А. Х. Степанюк, покарання, які передбачають відповідні «позбавлення», як-от: «позбавлення права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю», «позбавлення волі на певний строк» та «довічне позбавлення волі» – взагалі не повинно бути в переліку покарань, оскільки така назва покарань суперечить поняттю покарання, визначеному в ч. 1 ст. 50 КК України, де сказано, що покарання полягає в передбаченому законом обмеженні (але ж ніяк не в позбавленні) прав і свобод особи, визнаної винною у вчиненні злочину. Покарання з такою назвою є рудиментом нашого радянського минулого. Таким чином, не повинно бути такого покарання, як позбавлення волі. Має бути ув'язнення [1, с. 431–432].

Така ж позиція простежується у нормах проєкту Кримінального кодексу України, розробленого Робочою групою з питань розвитку кримінального права (станом на 15 вересня 2020 року), де не лише принципово по-новому визначено мету покарання, але й звужено систему покарань до штрафу, ув'язнення на певний строк та довічного ув'язнення [2]. Відповідну пропозицію Робочої групи з питань розвитку кримінального права щодо скорочення кількості покарань безумовно слід вітати, оскільки вона відповідає практиці європейських країн, а також сприяє інтеграції Української держави в Європейське Співтовариство.

Література:

1. Степанюк А. Х. Застосування покарань потребує змін. Кримінально-правове регулювання та забезпечення його ефективності: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 18–19 жовт. 2018 р.) / редкол.: В. Я. Тацій (голов. ред.), В. І. Борисов (заст. голов. ред.) та ін. Харків: Право, 2018. С. 428–433.
2. Проект Кримінального кодексу України, розроблений Робочою групою з питань розвитку кримінального права (станом на 15 вересня 2020 року). URL: <https://newcriminalcode.org.ua/upload/media/2020/09/16/1-kontrolnyj-proekt-kk-15-09-2020.pdf> (дата звернення: 09.10.2020).

СПОСОБЫ ПОЛУЧЕНИЯ ИНФОРМАЦИИ В УГОЛОВНО-ИСПОЛНИТЕЛЬНЫХ УЧРЕЖДЕНИЯХ

Копотун И. Н.

*доктор юридических наук, профессор, заслуженный юрист Украины,
проректор с международных связей
Академии ГУСПОЛ
г. Куновице, Чешская Республика,
профессор кафедры уголовного права и правосудия
Международного экономико-гуманитарного университета
имени академика Степана Демьянчука
г. Ровно, Украина*

Для обеспечения эффективной деятельности уголовно-исполнительных учреждений важное значение имеет реализация структурными подразделениями предупредительных функций, которые не представляются возможными без знания и учета факторов которые влияют на состояние оперативной обстановки.

Как свидетельствуют статистические данные ГПтС Украины, в течение 2019 г. в учреждениях исполнения наказаний и следственных изоляторах, осужденными и лицами, взятыми под стражу, было совершено 407 преступлений, что на 23,9 % больше показателя предыдущего года.

Организационный механизм анализа и оценки оперативной обстановки в уголовно-исполнительном учреждении должен иметь научную основу. Формы и методы организации оценки оперативной обстановки в уголовно-исполнительных учреждениях разнообразны, ее осуществление временами имеет стихийную, бессистемную основу.

Как правило, функциональный механизм исследования состояния криминогенной ситуации в среде осужденных реализуется в случаях